

Sygn. akt I Ca 348/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SO Barbara Bojakowska

Sędziowie SO Elżbieta Zalewska-Statuch

SR (del.) Ewelina Puchalska

Protokolant st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z wniosku A. K. i J. K.

z udziałem (...) S.A. Oddział (...)

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawców

od postanowienia Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 29 kwietnia 2016 roku, sygn. akt I Ns 609/15

postanawia:

1. oddalić apelację,
2. zasądzić solidarnie od wnioskodawców A. K. i J. K. na rzecz (...) S.A. Oddział (...) 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I Ca 348/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu oddalił wniosek A. K. i J. K. o ustanowienie służebności przesyłu

i zasądził od wnioskodawców na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. w L. kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Powyższy wyrok zapadł w oparciu o ustalony przez Sąd Rejonowy następujący stan faktyczny:

Wnioskodawcy A. i J. małżonkowie K. są właścicielami następujących nieruchomości:

- położonej w miejscowości K. G., gmina B., oznaczonej numerem działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Sieradzu prowadzona jest księga wieczysta Kw nr (...),

- położonej w miejscowości S., gmina B., oznaczonej numerem działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Sieradzu prowadzona jest księga wieczysta Kw nr (...),

- położonej w miejscowości S., gmina B., oznaczonej numerami działek (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Sieradzu prowadzona jest księga wieczysta Kw nr SR 1S/ (...).

Na działce położonej w miejscowości K. G., gmina B., oznaczonej numerem 103 zlokalizowane są urządzenia elektroenergetyczne w postaci odcinka napowietrznej linii średniego napięcia 15 kV relacji B. - S. o długości 65 mb wraz z jednym słupem średniego napięcia - będące własnością uczestnika. Urządzenia te zostały wybudowane na podstawie decyzji nr (...) o zatwierdzeniu planu realizacyjnego w 1971 roku i po odbiorze technicznym, załączone pod napięcie - w dniu 14 października 1971 r.

Na działkach położonych w miejscowości S., gmina B., oznaczonych numerami (...) zlokalizowane są urządzenia elektroenergetyczne w postaci odcinka napowietrznej linii niskiego napięcia 0,4 kV odpowiednio o długości 23 mb wraz z jednym słupem niskiego napięcia oraz o długości 31 mb - również wraz z jednym słupem niskiego napięcia - wszystkie będące własnością uczestnika. Urządzenia te zostały wybudowane w 1962 r. a oddano je do użytku w dniu 22 października 1962 r.

Na działkach położonych w miejscowości S., gmina B., oznaczonych numerami (...) zlokalizowane są urządzenia elektroenergetyczne w postaci odcinka napowietrznej linii niskiego napięcia 0,4 kV o długości 243 mb wraz z pięcioma słupami niskiego napięcia oraz nadziemnej linii niskiego napięcia 0,4 kV o długości 120 mb wraz z trzema słupami niskiego napięcia - wszystkie będące własnością uczestnika. Urządzenia te zostały oddane do użytku w dniu 28 marca 1972r.

Na działce położonej w miejscowości S., gmina B., oznaczonej numerem geodezyjnym (...) zlokalizowane są urządzenia elektroenergetyczne w postaci odcinka nadziemnej linii średniego napięcia 15 kV relacji B. - S. o długości 83 mb wraz z jednym słupem średniego napięcia - będące własnością uczestnika. Urządzenia te zostały wybudowane w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku a następnie zmodernizowane w 1978 r., przy czym ich odbiór techniczny po kapitalnym remoncie nastąpił w dniu 20 marca 1978 r.

Za pośrednictwem wszystkich tych linii uczestnik przesyła prąd zarówno do miejscowości S., K. G., jak i do poszczególnych miejscowości sąsiednich.

Pierwotnie poprzednik prawny uczestnika postępowania nosił nazwę Przedsiębiorstwo Państwowe Zakłady (...). Na podstawie zarządzenia numer 18 Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia (...) z dnia 12 sierpnia 1975 roku w sprawie dostosowania terenowej organizacji energetyki do podziału administracyjnego państwa, w/w podmiot otrzymał nazwę Zakład (...) w Ł.. Podmiot ten wchodził w skład Zakładów (...) w W.. W wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Centralny O. Energetyczny w W. zarządzeniem nr 14/ (...)/89 z dnia 16 stycznia 1989 roku Ministra Przemysłu, z dniem 1 stycznia 1989 roku utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w Ł.. Powyższe przedsiębiorstwo państwowe aktem notarialnym rep. A (...) z dnia 12 lipca 1993 roku przekształcone zostało w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa Zakład (...) Spółkę Akcyjną w Ł.. W dniu 15 grudnia 2008 roku Zakład (...) Spółka Akcyjna w Ł. zmienił nazwę na (...) Spółka Akcyjna w Ł., a od 1 września 2010 roku stał się oddziałem spółki (...) S.A. z siedzibą w Ł..

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy uznał, iż wnioski A. K. i J. K. o ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd uznał za udowodniony zgłoszony przez uczestnika zarzut zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu.

W ocenie Sądu poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, w tym nieprzerwane funkcjonowanie urządzeń i aktualne wykorzystywanie ich do przesyłania energii elektrycznej wskazują, że co najmniej od 14 października 1971 r. (w przypadku działki o numerze geodezyjnym (...)), od dnia 22 października 1962 r. (w przypadku działek o numerach geodezyjnych (...)), od dnia 28 marca 1972 r.

(w przypadku działek o numerach geodezyjnych (...)) oraz od dnia 20 marca 1978 r. (w przypadku działki o numerze geodezyjnym (...)) - poprzednik prawny uczestnika władał służebnością gruntową przesyłu jak właściciel. Zasiedzenie służebności przesyłu nastąpiło na skutek posiadania w złej wierze w dniu 15 października 2001 r. w przypadku działki o numerze geodezyjnym (...), w dniu 01 stycznia 1985 r. (w przypadku działek o numerach geodezyjnych (...)), w dniu 29 marca 2002 r. (w przypadku działek o numerach geodezyjnych (...)) i 193/1) oraz w dniu 21 marca 2008 r. (w przypadku działki o numerze geodezyjnym (...)).

Uznając zatem, iż poprzednik prawny uczestnika nabył przez zasiedzenie służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z urządzeń posadowionych na działkach A. i J. małżonków K., wniosek o ustanowienie służebności, jako bezzasadny, podlegać musiał oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. i zasądził solidarnie od wnioskodawców na rzecz uczestnika postępowania kwotę 240,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z rozstrzygnięciem Sądu pierwszej instancji nie zgodzili się wnioskodawcy, którzy zaskarżyli je w całości, zarzucając naruszenie art. 232 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez błędne zastosowanie tego przepisu i przyznanie, że uczestnik postępowania udowodnił nabycie służebności przesyłu przez zasiedzenie. Wnioskodawcy zarzucili także naruszenie przez Sąd pierwszej instancji art. 172 k.c. poprzez uznanie, że uczestnik postępowania nabył służebność przesyłu przez zasiedzenie z uwagi na upływ wymaganego okresu czasu.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, wnioskodawcy wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i ustanowienie służebności przesyłu na nieruchomościach wnioskodawców za jednorazowym wynagrodzeniem oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawców kosztów postępowania przez Sądem pierwszej instancji wraz kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ewentualnie wnioskodawcy wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania wraz z obowiązkiem orzeczenia o kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

Podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 232 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uznać należy za chybiony, gdyż to odnosi się on do obowiązków stron postępowania, a nie do czynności sądu. Zatem sąd nie może dopuścić się obrazy tego przepisu, a ciężar dowodowy spoczywa na stronach. Przepis ten nie stanowi podstawy wyrokowania sądu i nie może mieć wpływu na poprawność wydanego przez sąd rozstrzygnięcia (tak Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 15 lutego 2008 r., I CSK 426/07, Legalis nr 150213).

W uzasadnieniu apelacji wnioskodawcy wskazują na konkretne dokumenty przedstawione przez uczestnika, które ich zdaniem nie dowodzą, iż zasiedzenie służebności przesyłu dotyczy właśnie nieruchomości należących do wnioskodawców, zatem ich zdaniem przepis art. 172 k.c. nie powinien mieć zastosowania.

Tak przedstawione przez wnioskodawców argumenty na poparcie apelacji także są nieuzasadnione.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd pierwszej instancji właściwie ocenił, kierując się regułami poprawnego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Ocena mocy i wiarygodności dowodów, przedstawiona w uzasadnieniu orzeczenia Sądu pierwszej instancji, mogłaby być skutecznie podważona w postępowaniu apelacyjnym tylko wówczas, gdyby wykazano, że zawiera ona błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności, czy jest niepełna. Uchybień takich nie sposób się jednak dopatrzeć w pisemnych motywach zaskarżonego postanowienia. Zarzuty podniesione w apelacji mogłyby być uwzględnione wówczas, gdyby skarżący wykazał, że zebrane dowody zostały ocenione w sposób rażąco wadliwy, sprzeczny z zasadami logiki bądź doświadczenia życiowego. Tego zaś apelujący nie dowiedli, a wnioski Sądu Okręgowego wynikające z oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego są tożsame z wnioskami Sądu pierwszej instancji.

Przedstawione przez uczestnika postępowania dokumenty w postaci decyzji lokalizacyjnej, protokołów odbioru technicznego, o których mowa w apelacji, w połączeniu w zeznaniach wnioskodawczyni, z których wynikało, że od 1977 r. wszystkie należące do uczestnika urządzenia znajdowały się na należących do wnioskodawców nieruchomościach, przy zastosowaniu domniemań faktycznych, pozwalały Sądowi pierwszej instancji na uznanie za udowodniony zarzut zasiedzenia służebności przesyłu zgłoszony przez uczestnika. Także kwestie dotyczące następstwa prawnego poprzednika uczestnika zostały wyczerpująco i przekonująco wyjaśnione. Na podstawie przedstawionych przez uczestnika dokumentów można było przyjąć początek objęcia przez jego poprzednika prawnego w posiadanie poszczególnych nieruchomości treści odpowiadającej aktualnie służebności przesyłu. Doliczając do tych okresów okres posiadania w złej wierze przyjmując należało, iż w chwili wystąpienia z wnioskiem w niniejszej sprawie uczestnik legitymował się już tytułem prawnym do posiadania nieruchomości należących do wnioskodawców w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu.

Jeżeli natomiast wnioskodawcy zaprzeczają twierdzeniom uczestnika co do faktów, o których on twierdził, winni przedstawić dowody na poparcie swoich twierdzeń, a takowych nie tylko nie złożyli, ale i przed Sądem pierwszej instancji nie zaprzeczyli twierdzeniom uczestnika i przedstawionym przez niego dowodom o posiadaniu przez niego i jego poprzednika prawnego urządzeń elektroenergetycznych na ich nieruchomościach. Przedstawiona zaś w apelacji argumentacja na poparcie ich stanowiska jest wybiórcza i niespójna w świetle dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych.

Apelacja zatem, jako bezzasadna na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., podlegała oddaleniu.

O zwrocie uczestnikowi postępowania kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c.